

[Grethe Philip.]

serings- og sparebetragtning lønne sig, om man snarest gik i gang med oprettelsen af en uddannelsesinstitution inden for forvaltningen — en forvaltningshøjskole, om man vil. Gennem frivillige kursus af kortere eller længere varighed kunne der gives en videregående uddannelse af faglig, administrativ art, der ville danne forudsætning for tilvejebringelse af en administrativ mellemgruppe, der kunne aflaste det akademiske personale.

Endvidere kunne der gives en videreuddannelse måske lidt i lighed med de meget succesrige kursus, der gives arbejdsledere i det private erhvervsliv. Begynder man i det små, skulle det ikke blive stærkt økonomisk belastende, og det er sikkert et område, hvor en udgift nu viser sig at være en besparelse i det lange løb, fordi det giver en bedre anvendelse af arbejdskraften.

Også på anden måde kan og bør der ske en rationalisering af statsadministrationen. Som bekendt er de administrative opgaver omkring hele vort skolebyggeri vokset eksplosivt i de seneste år. For at få arbejdet tilrettelagt tilstrækkelig rationelt må det ligge samlet hos en fast kreds af embedsmænd, der får skolebyggeriet som speciale, således at der også derved kan ydes en effektiv støtte til kommuner og institutioner med hensyn til den bedst mulige udnyttelse af de midler, der stilles til rådighed for uddannelsesbyggeriet. Den højtærede undervisningsminister har netop forelagt et forslag for lønningsudvalget om oprettelse af en sådan byggeafdeling under undervisningsministeriet. I nært samarbejde med den boligministerielle og pædagogiske sagkundskab ville en sådan byggeafdeling være et vigtigt skridt på vejen til en rationalisering af et stort udgifts- og arbejdskrævende område. Det kan tilføjes, at byggeafdelingen, som det nu er foreslået af ministeren, ikke betyder nye krav om normeringer, og at den i øvrigt indgår som et led i den omlægning af undervisningsministeriets administration, der er foreslået.

I øjeblikket holder vi som sagt igen på statens budget for at bremse presset på lønninger og priser og for at skåne vor valuta. Mit parti finder det rigtigt i den nuværende situation, men vi må gøre os klart, at en lang række krav om ind-

sats fra statens side hobes kunstigt op og senere vil melde sig med stor styrke. Det falder da nær at spørge: er det virkelig rigtigt, at vigtige investeringer holdes tilbage i længere tid, medens det private forbrug får lov til at udfolde sig? Vort stadige problem ligger i denne afvejning af kortsigtede og langsigtede hensyn til det private forbrug, til byggeriet og til investeringerne, offentlige såvel som private.

Det foreliggende finanslovsforslag er udtryk for regeringens oplæg til fordelingen mellem statens sektor og den øvrige økonomiske sektor for det kommende år. På mit partis vegne kan jeg tilsige en velvillig behandling af forslaget.

Skræppenborg-Nielsen: Det vil simpelt hen være helt uoverkommeligt i et indlæg under en finanslovdebat i detaljer nærmere at gennemgå og vurdere det omfattende materiale, som folketingets medlemmer for blot en uge siden fik i hænde til brug ved debatten om og bedømmelsen af det fremsatte forslag til finanslov og af den økonomiske situation i det hele taget. Lige så lidt som den højtærede finansminister gjorde det ved fremsættelsen af det forslag til finanslov for finansåret 1963-64, som vi behandler nu, vil jeg stort set og af de før omtalte grunde gå i detaljer med hensyn til en sammenligning af det forslag til budget, der foreligger, og den finanslov, der allerede er vedtaget, og som der i øjeblikket arbejdes efter.

Sådan set er det heller ikke strengt nødvendigt at gå i detaljer, for den højtærede finansminister siger blandt meget andet klart og tydeligt i sin fremsættelsestale, at det, regeringen har lagt vægt på, er at udforme finanslovsforslaget og de ledsagende skattelove i nøje overensstemmelse med sommerens politiske forlig, og så ved vi da i hvert fald, hvad klokken er slået.

Det forslag til finanslov, vi behandler nu, er som alle andre finanslovsforslag udtryk for den finansielle politik, regeringen agter at føre i det finansår, der snart begynder, og denne politik er altså her sommerforligets politik, hvis mål angiveligt er at genskabe den økonomiske balance her i landet, som det så smukt hedder. Vi i socialistisk folkeparti tror ikke et øjeblik på, at det efter vor mening dårlige forlig, der blev indgået